

PIRETROWY (10) ai

Tekst nie oznacza pochyleń.

sg m G piretrow(e)go (3). ◇ I piretrowym (2). ◇ pl A subst piretrow(e) (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „piretrum” (10) :

a. Będący częścią piretrum (6) :

Wyrażenie: »korzenie (a. korzeń) piretrowe(-y)« (6): Korzenia Piretrowego [korzenie zębowniká *SienHerb* 118b] vživamy w lekarstwach. *FalZioł* 1 96d; Też bolenie zębów oddala gdi korzenie Piretrowe vvarzifz w winie/ á tim sobie vfta będziefz płokał *FalZioł* I 97b; Też gdy vvarzifz korzenie piretrowe w winie z oliwą/ tim nacieray fuche żyły/ [...] vznafz pomocz *FalZioł* 1 97b, 97a [3 r.].

b. Zrobiony z piretrum (4) :

Wyrażenie: »proch piretrowy« (4): A gdy ktho natrze ciało prochem Piretrowym [prochu zębownikowego *SienHerb* 119a] z oliwą zmiefzawfzy przed zimniczą/ odeymuie zimno ktore bywa w zimniczach. *FalZioł* I 97b; Proch ruciany z piretrowym prochem w nos wpufzczony/ flegmę wywodzi z głowy *FalZioł* I 118a, 124d, 137a.

Synonim: zębnikowy.

JB*i*